

Claus Larsen-Jensen vælger at stille spørgsmål i stedet for at svare. Men jeg synes ikke, det er særlig høfligt, når vi nu sådan stille og roligt spørger om nogle ting, at så svarer hr. Claus Larsen-Jensen ved at stille spørgsmål.

Derfor vil jeg så igen stille det spørgsmål, om ikke det er et problem, et grænseoverskridende problem, for Danmark i et samarbejde med andre lande, at selskabsskatten kan presses helt ned i bund, at man kan sætte afgifter ned – man konkurrerer efterhånden om at have de laveste afgifter – og at Socialdemokratiet har stemt imod et forslag i Folketinget, som SF i efteråret fremsatte om, at man skulle have fælles regler på det her område for EU.

Det andet spørgsmål, som så er affødt af hr. Claus Larsen-Jensens spørgsmål til mig – men jeg er jo høflig, så jeg går ind i det – er: Er det ikke sådan med hensyn til kapitalbevægelserne, når vi ser bort fra valutaen, altså kapitalbevægelserne i det hele taget, at dér er det helt frit? Det har jo ikke noget at gøre med, at vi stemmer om, hvorvidt vi skal være med i ØMU'en.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Claus Larsen-Jensen svarede ikke på spørgsmålet, om han vil afskaffe nødbremsen i dansk økonomi og dermed afskaffe den sikkerhed og den tryghed, der ligger i, at man har mulighed for at bruge nødbremsen. I stedet for taler hr. Claus Larsen-Jensen om, at Danmark hænger på bagperronen.

Jeg må spørge hr. Claus Larsen-Jensen, hvordan Danmark kan hænge på bagperronen af eurotoget, når vi har en arbejdsløshed, der er under det halve af, hvad man har i eurolandene, når vi har en levestandard i Danmark, der er klart højere end den, der er i eurolandene, og når de danske aktiekurser topper og sætter rekord også her i de seneste uger, hvor der er udsigt – heldigvis – til et nej til euroen og et ja til kronen. Hvordan kan dette lade sig gøre? Er det ikke udtryk for, at man egentlig er godt tilfreds med at bevare den nødbremse, som vi har haft hidtil, og sådan som de økonomiske vismænd også har påpeget det, at der er store fordele ved at have den frihed, og at de nok helt opvejer de dér helt kontante fordele ved at slippe for vekselgebyrer og den slags?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg hængte min bemærkning om Folkebevægelsen op på en vedtagelse i Folkebevægelsens forretningsudvalg fra den 30. juli 2000. Den er klokkeklar. Hr. Keld Albrechtsen kommenterede den, hr. Kristian Thulesen Dahl kommenterede den til Ritzau, og det blev sendt ud i fredags, og der siges direkte:

»Kristian Thulesen Dahl, gruppeformand og EU-ordfører for Dansk Folkeparti, henviser til samme analyse fra vismændene. Dansk Folkeparti står i dag helt bag fastkurspolitikken. Men den skal løbende diskuteres, og Dansk Folkeparti er åben over for et brud med den nuværende kurs.«

Det er altså en kommentar til, at Folkebevægelsen lægger op til, at man efter et nej skal forhandle dette spørgsmål og bryde med fastkurspolitikken.

Og så vil jeg sige, at et nej ikke betyder det sikre og en fastholden. Det betyder ny usikkerhed, det er en ny situation.

Til hr. Aage Frandsen: Jeg er helt enig i analysen af, at det er problemet, det med erhvervsbeskatningen. Det er jo også derfor, vi adskillige gange bl.a. i Europaudvalget har behandlet en række af de forslag, som regeringen står bag, om en adfærdskodeks osv. for erhvervsbeskatningen, om grønne afgifter osv. Der er ingen uenighed mellem os og jer på det punkt. Men i virkeligheden ser vi altså også euroen i en sammenhæng som endnu et instrument på nogle af de her felter.

Og om kapitalbevægelserne vil jeg bare sige: Det, vi opnår, er, at vi eliminerer da spekulationselementet landene imellem, og vi læner os op ad hinanden og skaber et fælles værn ved at slå ring om os selv og hinanden, så vi kan koncentrere os om det, vi gerne vil.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg vil sige, at den nødbremse, hr. Frank Dahlgaard vil bruge, altså ikke i dagens verden er særlig anvendelig i værktøjskassen, og jeg vil også gerne sige, at det jo heller ikke er sådan, at Danmark befinder sig som en frit svævende satellit eller lever under en lukket osteklokke, fuldstændig uafhængig af de andre. Hovedparten af vores eksport går til resten af Europa, halvdelen til eurolandene, og i øvrigt er det sådan, at en tredjedel af danskernes velfærd er afhængig af det, vi sælger til de andre.